

Den højtærede Minister siger her, at ogsaa i Arbejdsløshedsloven gør Pristallet sig gældende, og derudover vil den højtærede Minister ikke, at der skal tages noget som helst Hensyn, hverken til det forandrede Prisniveau eller den gennemførte Deflation; det ved vi jo, og derefter har vi os indtil videre at rette; og saa ved Befolkningen vel ogsaa, hvad den kan vente sig af det nuværende Styre i Retning af Lettelser af Byrder. Jeg er enig med den højtærede Minister om Nødvendigheden af, at den Udvalgsbehandling, der her skal foregaa, bliver kort, og at det bør ske af Hensyn til de arbejdsløse, deri er jeg aldeles ikke uenig med ham. Men jeg tror, at det vilde have større Betydning for de arbejdsløse i dette Land, om den høje Regering en Gang viste sig i Stand til at blæse til Samling paa det Grundlag, hvor den ved, at Samling kan tilvejebringes, nemlig der, hvor Arbejdet skal sættes ind for at lette Befolkningens, Skatteydernes Byrder baade til Stat og Kommune og lette de Byrder, der følger med Benyttelsen af de saakaldte indtægtgivende Statsvirksomheder. Der vilde Ministeriet kunne opnaa Tilslutning, hvis det satte ind paa disse Omraader; og den Tilslutning, tror jeg, vilde have haft større og hurtigere og mere heldbringende Indflydelse paa de arbejdsløses Forhold end de Forslag, den højtærede Minister her kommer med.

Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen mente, at jeg ikke havde nogen Adkomst til at udtale mig om den Offervillighed, der fra Kasserne var udvist overfor dem, der havde opbrugt al Hjælp, og som nu fik Adgang til en lille Udvidelse ved den Lovændring, vi fik i forrige Rigsdagssamling. Derom kan man jo diskutere; men jeg skønner ikke, hvilken Adkomst det egentlig giver det ærede Medlem til at minde mig om de betydelige Beløb, som Arbejderne selv indbetaler til Arbejdsløsheds-kasserne. Jeg er overordentlig vel bekendt med, at Arbejderne til deres egne Kasser bringer meget betydelige Ofre. Men det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen bør paa den anden Side ikke glemme, at for hver Krone, Arbejderne indbetaler, bringer ogsaa det offentlige, Stat og Kommune, sit Offer, og det uden Hensyn til, hvilken Indtægt vedkommende Arbejder maatte have haft i Tiden, før Arbejdsløsheden indtræder. Her staar vi altsaa faktisk overfor en Forsikring af social Art, til hvilken Stat og Kommune yder et Bidrag uden noget som helst Hensyn til den Indtægt, vedkommende Arbejder maatte have haft i Tiden, inden

Forsikringen blev effektiv. Det bør ikke glemmes, naar man taler, som det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen har talt.

Det ærede Medlem siger, at jeg ikke har Ret i min Betragtning, naar jeg henviser til, at denne Lovgivning aabner Adgang til en Understøttelse, der kan strække sig gennem et helt Aar. Det vil jeg dog fastholde overfor det ærede Medlems Benægtelse. Hvis Kassen giver en vedtægtsmæssig Hjælp i 120 Dage, er der Adgang til fortsat Hjælp i 120 Dage; og nu kommer den højtærede Minister her og foreslaar Adgang til en Hjælp derudover i 80 Dage. Det giver 320 Dage, og endda har den højtærede Minister Adgang til at give fortsat Hjælp i halvt saa mange Dage, som Lovten giver Hjemmel til, dersom der er Arbejdsløshed indenfor vedkommende Fag, en Arbejdsløshed, der gaar op til Halvdelen af Medlemstallet. Men hvis man tæller de Tal, jeg her har nævnt, sammen, bliver det 320 Dage, og giver vi det Tillæg, som den højtærede Minister foreslaar for de stærkt betrængte Kasser, kommer vi op paa 380 Dage, altsaa over et Aar. Naar nu det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen har sat sig nærmere ind i disse Spørgsmaal og regnet disse Tal efter, gaar jeg ud fra, at han indser deres Rigtighed og tager Benægtelsen af min Paastand tilbage. Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen siger, at Understøttelsen kan paa ingen Maade siges at være for høj, og at hvis nogen vil antyde dette, vil han protestere. Derom skal jeg sige, at disse Understøttelser ingenlunde er af en saadan Art, at de tillader noget særligt luksuøst Liv. Det skal jeg ikke paastaa; men paa den anden Side skulde de Herrer i deres Skildringer ikke gaa under det, som virkelig er det væsentlige for at faa det Billede frem af den arbejdsløses Vanskeligheder, som nu en Gang tjener de Herrer Interesse. Thi i Virkeligheden har jo et Tal som 18 Kr. om Ugen for en Familieforsørger — jeg gaar ud fra, at dette betyder en Familieforsørger med flere Børn — intet som helst med Virkeligheden at gøre, dersom Kommunerne benytter den Adgang til at give Tillægshjælp, som er givet dem her i den gældende Lov, en Adgang, som jeg gaar ud fra de allerfleste Kommuner benytter.

De Bemærkninger, som det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen fremsatte om de sønderjydske Forhold, skal jeg ikke indlade mig paa en Forhandling om. Jeg synes, det ærede Medlem skulde have undladt det. Jeg ved ikke, om der indenfor Arbejderkredse i de sønderjydske Landsdele er Begejstring for, at de er kommet til at tilhøre